د اوبو په منځ کي اور

Ketabton.com

تألیف : احمدالله مسلمیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژند پاڼه :

د کتاب نوم: د اوبو په منځ کې اور

لیکوال: احمد الله « مسلمیار »

چاپ شمېر: ۱۰۰ ټوکه

لومړی چاپ : ۱۳۹۶ ل کال

طرح او ډیزاین : فضل الله « ماموند »

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر پېژندنه :

په (۱۳۷۷) لمريز کال کې د پکتيا ولايت په سيد کرم ولسوالۍ د کوه سين په سيمه کې يو داسې ستورى دنيا ته راغى چې په راتگ سره يې د کوه سين سيمې ته خوشحالي او په حقيقت کې يې ټولې پکتيا ته روښنايې ورکړه دغه پر ثمره ونې د تل لپاره د خپلو هيواد والو لپاره ميوه توليده ،او د خپلې ميوې په واسطه يې خلک او خپل هيوادوالو خوشحاله ساتل او هميش لپاره يې يو غږ په خوله باندې جاري وو چې هغه مينه او محبت وو.

دغه روښانه شخصيت ښاغلى احمدالله مسلميار د ښاغلي حاجي صاحب نور زوى دى ،نوموړي د ښوونځي په دولسم ټولګي په وروستيو کې چې هغه مهال ۱۸ کلن وو د شاعري دنيا ته يې مخه کړه.

د احمد الله مسلميار سره په دې ډګر کې زياته مرسته د نوموړي کورنى، ملګرو او په خاصه توګه د هغه ورور يعنى ګلاب حقيار او د هغه ملګري يعنى فضل الله ماموند کوله.

نوموړي خپل لومړى شعري ټولګه په ۱۳۹۶ ل کال د روژې له مياشتې پيل او د همدې کال د حوت په مياشت کې پاي ته ورسوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکـــــه

تا خو ویل چې زه په تا بانــدې میـــــنه یـمــه
سحر مابښـــــام به دې ژړا چې غمجـــنه یـمــه

خو نن دې زما تصویر څیزلی او هیر کړی دې یم
هم دې له زړه نه یم ویستلی خفـــــه کړی دې یم

زه هم انسان یمه داستا په شانې ژونــــــد غواړمـــه
کله نا کله ســـتا د ســـرو شونډو دیــــدن غواړمـــه

زما د ژوند کیسې چـې واورې په ژړا به شې تــــــه
د بل ملګري به دې لاس وینـــځې او رابه شې تــــه

راځه د هـــر څه نه به تېر شــــــو غم زغملی شـمه
دا ســـتا د ناز،ادا غـــــوصې په ځـــان منــلی شـمه

خوشـــحالي نه لرم غمــونـــو کې لوي شـــوی یـــمه
دا ســـــتا د لاســه په دردونـــو کې لوي شــوی یـــمه

احـــمـــده بس کړه نـــور دې نه مــــني جانان خبره
هـــغـــه خودخواه ده همېشـــه مــــني د ځان خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګير

يواځې نن شپه نــده ځـــکه ژاړم
دعـــا کومـــه تا له خدايـــه غـواړم

تږلو نظر کې خو زه ښه ښکارمـه
تــه هم راوګوره چې څنګه ښـکارم

دغه ديــــدن به اخيري وي زمونږ
خداي پامــاني اخلمه درنــــــه لاړم

احمده دومــــــــره کبرجنه نــــه وه
اوس راته وايي چـــې ښـنه غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه فریاد

ته څه خبره يې چې څه وايم او څه ليـــکمه
دا ستا په ياد کې ګرانې نن خپله کيسه ليکمه

ما خو ويل دا د ژړا اوښکې به ختمې شينه
ورکه مې خولې نه شوه خندا درته ګيله ليکمه

ما خـــو ستا سترګو کې مـدام خپله څېره کتله
خو نن دې زړه نه يم ويستلی نور به څه ليکمه

زه دې د غرونو ليونی کړمه او هېر دې کړمـــه
دا په خوله نه وايم دا ټول درته له زړه ليـــکمه

احمده هسې هـــم غمونو کې لوې شوی يمـــه
نن د هميش لپاره تانــــه مــخه ښــــه اخلـــمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له غمه خندا

په خوله خندا کړمه خو زړه کې مې اورونه بل دي
د چا له غمه مې د زړه سره دردونه مـــل دي

ما خو ویل چې ته به زما د مینې کور جوړوې
خو نن دې مینې پرځای ما سره غمونه مل دي

ما خو ستا سترګو کې مدام ګرانې وفا کتله
ای بې وفا خو نن دې ما سره یادونه مل دي

نور دې یادونه هېروم هم دې له زړه باسمه
مدام مې زړه کې د دوکې هغه لفظونه مل دي

احمده ته هم نن ډیر ژر پر چا اتبار مه کوه
اتبار د لاسه دې مدام زړه کې سوچونه مل دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینوګۍ

چا راتـــه ویل چې شینوګۍ پــر تـــا مینه ده
هسې په خوله خاندي په زړګي باندې غمجنه ده

يو ورځ يې د چا په لاس د مينې خـــط راواستوو
غـــبرګ يې کړ شينو دا د هغـــې د لاس ليـــکنه ده

کـومه ورځ چې تا د بل هلک په لور کاته وکړو
زه هم په تا پوی شومه ستـا مينـــه دروغجنه ده

لارې مو دې بندې تګ راتګ مو سره نه کيږي
د ژمي موســـم دې هـــوا ډيره کـــرکيچنه ده

هغه زما ملګري به مدام راتـــه ويـــنا کـــړله
بس کـــړه نور احـمـده ليلا ډيره کبـــرجنه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

خلکو راته ویل چې مینه مـــــکوه تبـــاه بـــه شي
ژوند به دې کړې خاورې اوسیدونکی د صحرا به شي

مینه مې لا پیل نه وه غمونو ســـــره مـــل شومه
دا یې ویل ګـــــــوره ته د خـــلکو د خنـــــدا به شي

زه دې هم نـــــــازونو او ادا ته فکـــــر وړی یم
زما کـــــه دې د نـیمو شپـــو ژړا ولـــیده رابـه شي

هسې ســـتا په ستـــرګو کې ما خپل تصویر لیدلی وو
نن وي که ســـبا زما د ستـــرګو نـــه پنـاه بـــه شي

ستا بې وفا یي رانـــــه د مینی نــــوم هـــم هېـــر کړلو
زما که دې وفا ولـــیده هـــلـــه پـــه ژړا بـــه شـــې

بس کړه نور احمده دلته مـــینې په نـــوم څـــه نشتـــه
هغه بې وفـــا شـــوله او وایي څنـــګ تـــه رانـــه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار

زما د مینې یار ته وایه سلامونه
چې خفه نشې وروړم ګلونه

یوازې نن نه ده مدام کوي نازونه
چې خفه نشې وروړم ګلونه

هغه زما دسترګو تور دی
چې خفه نشې وروړم ګلونه

واوره زما د زړه ټکور دی
چې خفه نشې وروړم ګلونه

یار خو مې پوي دی هغه پېژني وختونه
چې خفه نشې وروړم ګلونه

له ځانه ډیر راباندې ګران دی
چې خفه نشې وروړم ګلونه

د زړه ګوګل کې یې دوکان دی
چې خفه نشې وروړم ګلونه
غمازان تل کوي احمد سره جنګونه
چې خفه نشې وروړم ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم

یوه خو غریبي ده بل غمونه د جانان شي
کوم ښکلی چې وګورم له ځانه راته ګران شي

وي دې غریبي نشم زغملی د جانان غمه
لاره راته وښایه چې کور زما ودان شي

هغه څو ملګري چې له زړه نه راته ګران وي
مینه کې زما په وړاندې ټول بیا غمازان شي

بس کړه بې پروا لړ خو زما حالات هم وګوره
ما باندې خو هره شپه په ویښه دهجران شي

زه احمد هم ستا له غمه هر وخت در په در یمه
غم شي را تازه کله چې ستوري په آسمان شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونتوب

لاره رانه ورکه ده هیڅ نه پوهېږم څه وکړم
لاړ شمه صحرا ته ستا غمونو سره شپه وکړم

هر وختې مې څېزې ستا غمونه د انګار په شان
کله لېونو په شان له ځان سره ټپه وکړم

ځان باندې دې فکر کړه زما په فکر مه اوسه
نن وي که سبا له دې دنیا به مخه خه وکړم

زه احمد هم ستا په شانتې ژوند غواړم ګلشن غواړم
ستا راتلو لپاره به د لارې ننداره وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه قفس دی

ستا مینه قفس دی راوتل ترې ډیر مشکل ښکاري
وځوریږم چیغه کړم هغه تاته ګایل ښکاري

هیڅ راحت مې نه وي توره شپه په ویښه تېره کړم
دغه ټول دا ستا د مینې ماته لوي لامل ښکاري

مینه چې ځوک کړي د ژوند کارونه تربنه پاتې وي
ستا مینې د لاسه احمد خلکو ته کاهل ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان ننداره

سپوږمۍ ته وګورم اشنا مې یاد شي
د هغې ښکلي مخ ځلا مې یاد شي

بل خوا وطن مو د ویجاړ پرلورې
حیران حیران یم دا به کله ښاد شي

یو د وطن بل د جانان غمونه
هغه د تیر مهال سبا مې یاد شي

نن مو دوستي هم د مطلب لپاره
د خداي لپاره ملګرتیا مې یاد شي

نن پر احمد ناتار د غم دی ګوره
د کوچنیتوب لوبې خندا مې یاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافري

مـــــورې مه راپسې ژاړه مســـــــافر یم
سوځــــــم ستا له غمه ځــــــکه در په در یم

زه هم غواړم چې مدام دې ځنګ کې اوسم
بس قسمت دی چې خفه هر مازدیـــــګر یم

چې کاوه به مې د خپـــــــــــل زړګي دیدار
ارمــــــــاني د دینونـــــــو په ګــــــودر یم

نه د ورځې نه د شپې سکون راحت شـــــــته
د پردي وطــــــــن کارونـــــــو سره سر یم

زه احمد چې کله درشم دا ستا ځنــــــګ ته
مورې هلـــــــه به زه پوی شم بخـــــتور یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جانان غم

توره شپه شي ځلاند ستوري په اسمان شي
راحت نه وي راسره غم د جانان شي

خداي پيدا کړه توره شپه سکون لپاره
لېونو په شان بيا ويښ يم تر سهاره

چې يې ياد نه کړم هيڅ ورځ مې نه تيرېږي
د هغې د خولې خندا راته يادېږي

د پښتو د رواجونو سره سر يو
دا چې لرې نن موږ دواړه له ګودر يو

ډير له مينې دې يادومه په ټپو کې
کله پروت يم ليونی لارو کوڅو کې

مازديګر شي را په ياد شي ستا يادونه
بيا له ټول بدن مې جوړ شي پرهرونه

زه احمد درته په هر لمونځ کې دعا کړم
ستا له غمه به دا توره شپه سبا کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکتیا

زرغون زرغونه ده پکتیا ښکلو ګلونـــــو باندې
د ژمي واورې اوړي شنه ښکلو فصلونو باندې

د جګو غرونو يې مثال ټوله نړۍ کې نشتـــــه
غرونه يې پوښلې دي په ښکلو ځنګلونـــــو باندې

غم او ښادي رسم او رواج يې ټول پښتو ســره دی
ښادي يې بیا ښکلې ښکاريږي اتڼونـــــو باندې

ګل ګـــودرونه ګل ویالې او ګل چمـن کلي کې
د دوه مئينو سره جنګ وي ګـــــودرونو باندې

د اديبانو شاعـرانو دی ټاټـــــوبی ګـــــوره
احمد بیا خلک ژړوي خپلو شـــــعرونو باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنداني

پروت په جیل کې یم د باندې وتی نشم
ښکلي ستوري توره شپه کې لیدی نشم

هغه ستــــرګې چې وفا پــکې پرته وه
دهغو ستــــــرګو لیـــدل کولی نشم

پــر مـــا ظلم او ستـــم د ظـــالمانو
پـــرهرونــــه د بـــدن شمېرلی نشم

تــه دعا راته کوه چې له بند خلاص شم
بې له تا مــورې هیڅ وخت تیروی نشم

زه احمــد به دلته ساه ورکړم زندان کې
خفــــګانونه او غمـــــونه زغمی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هېواد دښمنان

د ســــتورو ولې نن ځلا کمــه ده
هر خوا ویرونه دي خندا کمــه ده

دا هرڅه خپله موږ پرځان راوستي
ماتې مو ډیره خو بریا کمـــــه ده

سکون راحت مو د بل چا په لاس کې
د مطلبي خلکو وفا کمــــــــــه ده

په خپل مینځو کې دوښمني ته تیــــار
نن مینه ډیره خو سبا کمــــــــه ده

احــــمـــــده خلــــــکو ته یووالی ښایه
نن دیـــووالي لیوالتیا کمـــــــــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلبي ملګرى

لکه د واورې په شان سپين ښکارېدې
د خــــــولې خبرې دې ګبين ښکاريدې

ما خو پر تا ډير زيات اعتماد کړى وو
ماتـــــــه له ټولو نه نيازبين ښکاريدې

د اعتماد شيشه نن مـــــــــــاته شوله
مطلب چې بشپـــړ شو بدبين ښکاريدې

چې رابرسېره شوه ستـــــــا بد خويونه
له ټــــولــــو بد ته په زمـــين ښکاريدې

احـــمـــــــــده هرڅه دې په خپله وکړه
مخـــــکې خو خلکو ته زرين ښکاريدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کور نا امني

د خداي آزار زموږ په کور راغلی
نن د هرچـــا د خولې پېغور راغلی

د والـــدينو دلتـــــه قـــــدر نشته
د امن کور کې نن سور اور راغلی

ګوره والد نه يې خپل زوي جوړ کړی
د والـــــد مـــــخې تــه په زور راغلی

د مـــــور د سترګو يې د اوښکو بــاران
مـــــورې نن ګـــوره ستا ټکور راغلی

خدايه نور رحم زموږ په کور وکړې ته
احـــمـــــد وژلـــو ته خپل ورور راغلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن

د تن په وینو به دې ساتمه شیرین وطنه
دا سرو مال مې ستا قربان ای ګلورین وطنه

ښکلی تاریخ ښکلې شمله لري په ټول جهان کې
دښمن به پرې نږدم په دې ښکلي زمین وطنه

ویالې رواني شنې درې دې د جنت په څېر دي
زما لپاره یې د هر ځای نه زرین وطـــــــنه

په خپل مینځو کی تل په مینه سره ژوند تیروي
دغه ویاړلې افغانان دي ای نیازبین وطنه

زه احمد ساتم به رپانده دا درې رنګه بیرغ
ته زما روح یې زما ځان ای زما شین وطنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

تورې سترګې يې په توره شپه کې تورې کړې

د نفرت جنډې يې نن ټولې نسکورې کړې

احمده مينه يې له ځانه راته زياته کړه

چې يې زلفې په ځلانده مخ را خورې کړې

څلوريزه

د يار غم مې زنګوي زه په ځان نه پوهېـــږم
راحت خوبونه هېروي زه په ځان نه پوهېږم

احمده څه شوي زما په حال ته مرسته وکـړه
په توره شپه مې ژړوي زه په ځان نه پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلبي عبادت

تل دعـــا کوي له خـــــدایه جنت غواړي
خپل کارونو کی له رب برکـــــــت غواړي

خو د خداي رضـــــــا يې تل له ياده وتې
بيا په زده کړو کې له هر چا لياقت غواړي

تر مطلبه يې لمـــونځـــــــــونه او نفلونه
د جـنـت ګټل مؤمنه هـمـــــت غواړي

په دعـــــــــــا کې يادوه د خداي رضا ته
د پاک رب رضـــــا ساتل لږ زحمت غواړي

ای احمـــــده اطاعت د نبي وکـــــــــــړه
په مـــــحشر به د هـــغې شفاعت غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

مابنامی د کلي خوند کړي

هم سپرلی د کلي خوند کړي

احمد تل ورته خوشحال وي

اختری د کلي خوند کړي

څلوريزه

يو ځاي ژوند له ميني ډک وي
خلک ټول ورته هک پک وي

ای احــمــده داسې هم شـــــته
چې ټول کار يې په ټــوپک وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناراضه مینه

نن چې څوک مئین شي په نشو باندې یې سر شي
پاتې ترې د کلي هغه ښکلی مازدیـــــګـــر شي

لار د نیکي پرېږدي ګناهـــونـــو سره مـــل وي
مور او پلار خو څه کړې هم خفه ترې رب اکبر شي

میـــنه بې مطلبه وي د خـــداي رضـــا لپاره
مال ، ښایست چې ولري له ټولـــو معـــتبر شي

خـــداي رضـــا لپاره مینه نه غواړي ښایـــسته
ښکلي چې پکې نه وي خړپړ هغـــه ګـــودر شي

بس کړه نور احـــمـده د دوي مینه هم ګنـــــاه ده
څوک چې مئین نه وي هـــره ورځ به پرې اختر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

معیوب

پیغور یي راکړ چې بې وسه یې پښه لاس دې نشته
دا یې هم وویل چې هیڅوک د تمــــــاس دې نشته

ما ورته وویل چې خداي لرم نور څوک نه غواړم
بغیر له خدایه په دنیــــا کې زه هیڅوک نه غواړم

د سرې ستــــــرګو کې د اوښــــــکو بارانونه راغلل
خداي مې چې یاد کړ په زړګي یې ډیر دردونه راغلل

ویر او ژړا باندې یې ســــــر شو پسې زما آزار وو
چې زما پښه لاس پکې لاړل دغـــــه کوم یو ښار وو

احـــــمـــــده ما پسې یې خـــندل هم یې پیغور راکــــــوو
پیغور بدل کې یې هـــــــر وخت د زړه ټکور راکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

نشه يم د جانان نـــــوم راته واخله
غوصه يم د خپل ځان نوم راته واخله

احمده چی د يار غم پرې نظــر کړم
د هغسې چشمان نوم راته واخلـــــــه

څلوريزه

سترګې سرې د يار له غمه
ويښې شپې د يار له غمه

د احمد په خوله مدام وي
زمزمې د يار له غمه

څلوريزه

د يار غمونو مې د اوښکو نه سيندونه جوړ کړل
له مرګه مخکې ځينو خپل ځان ته قبرونه جوړ کړل

احمده ستا قسمت کې د ښادي په نوم څه نشته
ورونه جدا شول هغوي خپل ځان ته کورونه جوړ کړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند ناخوالې

ځلا کې ستوری د اسمان یادوم
افغانستان کې شین لغمان یادوم

چی هره شپه مې په ژړا تیریږي
لامل یې دا دی چې جانان یادوم

نه هم سکون او نه راحت وو پکې
هغه د مینې بد خفګان یادوم

زه او ستا غم به سره مل وو هلته
د غم کیسه ده بیابان یادوم

احمده نشته دلته ژوند د مینې
هغه مې هېر شو نور خپل ځان یادوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو بيتی

زه احمد درپسې ژاړم توره شپه کې
تا مدام له خدايه غواړم توره شپه کې

په کوم يوه کلي ک کې چې تا ګرانې خندا کړې ده
نن هغه کلي کې بې شميره جنازې ايښې دي

مخ دې ستورې د اسمان په شان ځليږي
را ونه ګورې چشمان مې خرابيږي

ګودر کې مه خانده نظره به شې
هلته بی شمیر بدبینان ګرځيږي

شپه خدای پيدا کړه د راحت لپاره
مونږه بيا ټوله شپه ستا غم ژړوي

نه ځنګ ته درتلای شمه او نه می هم له زړه ووځي
کله چې زه مړ شمه له کوره به راووځي

په کومه لاره چې تا تګ کړی دی
نن هلته شنه دي د ګلاب ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا چې دمور دعا اخیستې لاړ شه ویې ګوره
نن هغه خلک مصیبت په نوم څه نه پیژني

د خدای رضا د مور رضا ده ګوره
خفه یې نکړې چې ګناه ده ګوره

زه چې ژوندی ووم تا پوښتنه نه کړه
اوس مې د قبر خواته څله راځې

مکوه خندا راپسې خپله داسې نه کوم
ستا دلاسه یاره نن د غرو لمن کی شپه کوم

مکوه خندا راپسی مکوه
ستا دلاسه نن په دغه حال یمه

بڼ به څه کړمه چې یار مې پکې نه وي
زه به هغه بڼ ته ځم چې یار رادرومي

داسې مه چې زه ډیر ناتوان یم
بلکې وایه چې زه ویاړ د ټول جهان یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ورتلای شم نه هغه رادرومي دلته
بس زموږ رسم او رواج دی چې ځوریږو

ستا مینه قفس دی راوتل ترې ډیر مشکل ښکاري
زه دې الوتونکي په شان هلته زنداني کړمه

احمده ملنګي پسې دې خاندي
دا خلک لیوني دي له ما واوره

تل بې فکره تل بې خوبه ستا د لاسه
زه احمد د ژوند کیسه وایم جانانه

راځه ګرانه راوخیژه ریکشې
نن دواړه سره ځو د یار کوځې ته

چې له خبرو یې آزار وه خلک
نن هغه ژبه به په اور سوځیږی

د احمد زړه هم د شیشی په څېر دی
چی یو ځل مات شي نو بیا نه جوړیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل په وينو سور

موريږ لاړمه زه خپلې وظيفې ته
که را نه غلم بيا رازه ته هديرې ته
موريږ هره ورځ خو دلته جنازې وي
مدام اورم اعلانونه فاتحې وي
دلته نشته دانسان قدر عزته
چې مو وژني بيا يې دوي کوي صفته
دسرو وينو بارانونه راروان وي
وژل شوي د وطن ښکلي ځوانان وي
جنازې يې وي روانې سپين کفن کې
هر خوا چيغې وي ويرونه په ګلشن کې
نن کابل په وينو سور دی ګرځيدلی
هرې خوانه ورته ډير زيان رسيدلای
دکوچنيانو زړونه تل په رپيدا وي
مور د زوی تصوير ته ګوري په ژړا وي
په کابل باندې راغلې دغم شپې دي
جوماتونو ته روانې جنازې دي
د کفنن په پلورنځيو بيروبار دی
ټول په وينو باندې سور زمونږه ښار دی
زوی ويل مور مې را وغواړئ مړ کيږم
که مې ونه ليده هلته خفه کيږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساه يې ورکړه د ليدلو ارماني شو
مورکۍ خپلې لور ته وايي زړه مې څه شو
مور خبرېږي چې مې زوی له دنيا لاړو
خفه کيږي چې مې وياړ د سبا لاړو
هغه مور د زوی په غم کې نن کړيږي
باران اوښکې يې له سترګو نه تويږي
مورې نشته دلته قدر د انسانه
د حيوان په څېر مې وژني هر يو ځوانه
د وطن خاوره يې خرڅه په بل چا کړه
د يو ځوان يې کورنۍ ټوله تباه کړه
پاکه ربه مونږ نه شوې څه ګناه ده
چې مو هره شپه په ويښه تر سبا ده
هيڅ اميد له لاسه ورنکړې افغانه
د وطن خاوره ساته ښه په ميړانه
د احمد د خولې وې مورجانې
ای وطنه زما زړه يې زما ځان يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماشوم کیسه

نن درته زه دیوه کوچني ماشوم کیسه کومه
ویلی نشـــــمه خو بیا هم لږ لږ زړه کومه

یو ګلالی مې څنګ ته راغی او سلګۍ یې وکړې
سلګو نه وروسته د روپو غوښتو زارۍ یې وکړې

ما ترینه وپوښتل چې پلار دې کاروبار نه لري
ورونه دې څه کوي هغه هم کوم روزګار نه لري

ځواب یې راکړ کاکا پلار مې وفات شوی مخکې
ورونه مې نشته دي یوازې یم په دغه وخت کې

ما هم چې واوریدې خبرې ډیر خفه غوندې شوم
زه د دښمن پدې کارونو ډېر غوصه غوندې شوم

بیا مې ترې وپوښتل بچیه پلار دې څنګه مړ شو
ویل یې مـــکوه پوښتنه کاکا ژونـــد مې خړ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبو په منځ کې اور

سبا اخــتر وه نن مې پلار راتـــه څپلۍ راوړلې
له کار راغلی وو له ځــان سره يې روپۍ راوړلې

زه هم خوشحال وومه سبا به هم خوشحال اختر وي
رنګين رنګين به وي سبا به د کمـــــــال اختر وي

مور تر ناوخته پورې ويښ وو مور کيسې کـــولې
په خوشــــحاليو په نوبــت مو زمـــزمـــې کولې

په ناڅاپۍ کې مې عجيبه شــــانتې غـــږ واوريده
زړه مې خـــفه شو او څه بل څه مې په زړه تيريده

ناڅاپي غږ وشو او زمــــــور د کلي چـــم ولړيد
زمــــور د ټول کلي په خـــلکو باندې غـــم ولړيد

پلار مې مور کور کې کړو ايثار هغه د باندې ووت
د مــــرمو ډز وه وار په وار هغه د بانـــدې ووت

د ډزو وروسته کليوال ماشوم مې کــــورته راغلو
د دروازې په خلاصيدو مې ماشوم مــور ته راغلو

او په سلګــــو سلګـــو ويل يې زما مور مخې ته
هم زه ولاړ وومه ويل يې زمــــا خــور مخې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا یې خبرې پوره کړې نــه وې پلار مـــې راغلی
په سپین کفن بانــدې پوښـــلی وو قرار مې راغلی

مـــور مې لاس پورته کړه له غمه یې دعا ورکړلـه
خور مې ژړلې په ژړلو کې یې ســـــاه ورکړله

اوس زه یواځې یمه مـــور مې هم ناروغه کور کې
د پلار او خور له غمه ســـوځمه همیش په اور کې

نور وس مې نه رسي له خـلـــکو نه زکات ټـولوم
چاته زاری کومـــه چانه زه خـــیرات ټـولـــوم

کـــاکـــا همدومره مې کیـــسه وه نــــور ویلی نشم
له دې دنیا نه مې زړه تـــور دی ژونـــد کولی نشم

احـمـده بس کړه نور زه وس د اوریدو نـــه لـــرم
ډېـــــر مې ژړلي نور تـــــوان د ژړیدو نـــه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپې

هغه زما د سترګو تور دی
خفه يې نکړې چې مئين وربانده يمه

څه ميرني ځوانان مې لاړل
څه مسافر شول څه د خاورې لاندې دينه

مورجانې مه راپسې ژاړه
مسافري ده څوک به ځي څوک به راځينه

جانان جانان به دې ويلې
اوس بې جانانه دې يواځـــې پاتې کړمه

غمازه نوره هڅه مکړه
پرمــــــا مئينه ده مـــدام مې يـــادوينه

درتللی نشمه جـــانانه
له ډېره غمــــه دې ټپو کې يادومــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې راځې احوال دې راکړه
په هغــــه لاره کې به وشیندم ګلـــــونه

ځان ته لوګی ته سپېلني کــړه
ګل د ګلاب یې چې نظـــر نشې مئیـــنـــه

جانان زما په ښنګ کی ناست دی
د غمـــــازانو زړو کې اور ولـــــــړیدنه

راځــــــه چی ځو دواړه پکتیا ته
ښکلی موسم دی دواړه وبه کړو سیلونه

آسمان کې ستوري په ځلا شول
د جانان غم مې ژړوي خوب نه راځینه

نـــــه عملي نه نشه یــــي ووم
دا ستا غمـــــونـــــو شرابي کړمه مئینه

یواځې مه ګرځه جـــانـــانــه
وخت دې خراب ښوک به دې مړ راځیني کړینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمده هسې په ما ګران يې
چې چيرته لاړ شې نو خـــــفـــــه درپسې يمه
شيشه

په کاڼو يې مه ووله شيشه ده هسې ماته نشي
زما د ژوند کيسه ترخه ده هسې ماته نشي

هغه د ګل خندې ته وګورم راياده شې ته
د ګودر خنده په ګل شنه ده هسې ماته نشي

هغه لفظونه او يادونه چې دې ما سره وو
نن ترېنه جوړه زمزمه ده هسې ماته نشي

کلي کې ټول خلک لقب د ليوني راکوي
پټه مې خلکو نه خبره ده هسې ماته نشي

زه احمد تل ورته مثال د يوه ګلاب ورکوم
ای د ګلونو باغيچه ده هسې ماته نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

آبرو عزت

د چا آبرو عزت ته سپک مه ګوره
د ځان وژلو ته ټوپک مه ګوره

د هر یو کار به دې بدلووینې
درسره مل به وي عمل تر ګوره

د بل آبرو دې خپل عزت وګڼه
دا نصیحت واوره د زړه ټکوره

بدو انکار کوه وردرومه خو ته
احمده دا به نیکي لار وي ګوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میت د زړه خبرې

قبر سوری کړه حال مې وګوره چې څه تیرېږي
هله به پوی شی چی پر ما بد او که ښه تیرېږي

د یوې سجدې نن ارماني یم چې ما ولې نه کړه
د عذاب غشې مې مدام په ښکلي زړه تیرېږي

هرې ګناه راته بدل په سره انګار راکوي
د ځلاند مخ نه مې د تورې شپې تیاره جوړېږي

د ګناهونو ملګرتیا د لاسه نن داسې یم
آماده ګي نشته هر چیرته مقبره جوړېږي

زه احمد خلکو ته د نیکی لار غوښتنه کوم
نیکانو خلکو ته د قبر نه باغچه جوړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان راغی

د پاڼو رنګ بدل شو داسې ښکاري چې خزان راغی
ماښام وو رڼايي شوه ما ويل ستوری د آسمان راغی

ګوره نن د هغه ستوري مخه وريځو ده نيولې
ښکاريږي راته داسې چې د غم اوښکو باران راغی

دوه تنه سره ناست وه فلک په لور کاته وکړه
غږ يې کړ ملګريه هلته وګوره جانان راغی

بد نظره يې سپوږمۍ چې نظر نه کړې مونږه دواړه
سپوږمۍ زه درنه لاړم زما مينه زما ځان راغی

زما هغه ځلاند ستوری نن د ژمی وريځو ورک کړلو
د څه مودې لپاره پر احمد د غم خفګان راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځوانۍ غفلت

هسې عبث مې زنده ګي تېره کړه
خلک راته وايي تا خاني تېره کړه

زما جهالت دوی ته خاني ښکاريده
اوس زه خبر شوم ما مستي تېره کړه

نن راته ځان بې پاڼو ونه ښکاري
زده کړې شوې پاتې ما مستي تېره کړه

مستي، خاني راته ګزار راکړلو
څنګه بې ګټې مې ځواني تېره کړه

پلار مې آرزو د نېکې لار درلوده
پر هغه زړه مې دښمني تېره کړه

احمد به هر وخت درته ويل بس کړه نور
هغې په ټولو پاچاهي تېره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلبي مينه

خبر يې چې زه ولې سرګردان يمه
دا ستا د بې وفا مينې جانان يمه

د شپې خوبونه نشته راحت هم نشته
زه هره شپه په ويښه د هجران يمه

د ورځې بې خوبي شي ستا يادونه شي
خو نن دا ستا له مينې پښيمان يمه

مطلب دې شو پوره له مانه لرې شوې
ته لرې شوې زه هم د کلي خان يمه

احمده ستا د مينې دا کيسه شوله
زه هم مدام ستا مينې ته حيران يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاني دنيا

زما د سترګو نن د اوښکو باران
ښادي مې نشته مدام زه او خفګان

ځنګه خوشحال به وومه هغه وخت کې
چې راسره به وو په ځنګ کی یاران

په حـــقيقت يې چی وينـــــــا کوله
نن د هغه سړي شلېدلی ګريوان

د خداي رضا په دعا نه يادوي
څوک دنيا غواړي او څوک غواړي جانان

احمده دا څه ليونتوب دې وکړ
پر ځان دې ظلم کړې تا هېر کړ خپل ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوله

سوله ژوند آرامي ده په دنیا کې
بې له سولې به ته کومه شپه سبا کې

هره ورځ د قتل مرګ آوازې اورم
مور خپل زوي يادوي تل په خپل دعا کې

خپل وطن خاوره يې خرڅه په بل چا کړه
وايم دغسې انسان ربه تباه کې

نور پلورل د وطن بس کړئ وطنوالو
ستوري هم درنه خفه دي په سما کې

زه احمد د سولې ډېر ډېر آرماني يم
زه له هر چا ډير کړيږم په بيګاه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نيمو شپو ژړا

ته چې راسره يې ليلا زه مدام خندا کړمه
کله چې ته نه يې بيا تر نيمو شپو ژړا کړمه

ته خو زما ژوند يې ليونۍ ما هم خپل ژوند ګڼه
ستا راتلو لپاره په مانځه کې تل دعا کړمه

زما هم سوال قبول شو نن سبا به څنګ ته راشي
شپه ده ته راتلی شې که ډيوه درته رڼا کړمه

مينې دې زما د ژوند دنيا راته بدله کړه
راشه ګرانې راشه کنه ځان سره جفا کړمه

خپل د زړګي حال که درته ووايم خفه به شې
ځان باندې به غم تير کړم خو تا سره وفا کړمه

کومه ورځ چې ستا بې وفايي راته ښکاره شوله
هغه ورځ به ختمه زه د خپل ژوندون دنيا کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري چی آسمان کی په ځلا شي ته رایاده شی
زه احمد به ستا له غمه دغه شپه سبا کړمه

افغانستان

تور، سور، زرغون بیرغ رپانده په جهان لرم
شیرین، شیرین ګلشن، ګلشن افغانستان لرمه

سکون د شپې او سور ګلاب زرغون چمن په معنیٰ
ویاړم چې زه داسې سمسور ملي نشان لرمه

وطنه ستا هره دره راته ګلاب ښکاریږي
په منظرو باندې پوښلی نورستان لرمه

دښمنه واوره نوره هڅه د ویجاړ مه کوه
دلته بې شمیره سرنه تېر قهرمانان لرمه

وطنه تا به زه ساتم پر تا به ځان قربان کړم
چې سر نه تېر وي ګوره زه داسې ځوانان لرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزني، کونړ، ننګرهار، لوګر، او شين لغمان مې ياد شي
ښکلې پکتيا کې بيا د دښتو بيابان لرمه

هلمند قندهار کی مې وياړلي خلک ژوند تېروي
تاريخ زانګو ده په شمال کې بلخ بوستان لرمه

وطن د مور حيثيت لري ګوره چې پرې يې نړدې
احمد په شانتې بيا خوږ ژبي شاعران لرمه

بې ګناه وژنه

زه او ته چې نن يو بل سره جنګيږو
د کافر او د مرتد په نوم قتليږو

زما او ستا خو وطن يو دی دين مو يو دی
دا د هغوي دماکي دي نه پوهيږو

راشه لاس د وروری راکړه سره يو شو
د دښمن خلاف په صف کې به ودريږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره دغه آبادۍ کی یی مطلب دی
راشه بیا به په تیر حال باندې ژړیږو

زه احمد هم درته دومره نصیحت کړم
ګوره بیا به د دښمن اور کې سوځیږو

مور

مور خو مور ده چې له زړه نه یې ویستلی نشم
هغه زما د زړه ټکور ده پریښودلې نشم

په ماشومتوب کې به یې چې ماته آلولو کوله
هغه بې شانه زمزمې زه هېرولي نشم

د مور د پښو لاندې جنت دی احترم به یې کوم
هغه په سترګو کې د غم اوښکې لیدلې نشم

د خداي رضا د مور رضا ده دا حدیث دی ګوره
هغې په مخ کی زه په لوړ غږ غږېدلې نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمده پام چې د مور جانې دې ازار وانخلې
مورې دعا راته کوه ځنګ ته درتلې نشم

خدایه شکر

خدایه شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
امتي دې د نبي اخر زمان کړم

ستا رضا زما په کار ده لویه خدایه
دین به ساتمه پر دین به ځان قربان کړم

ښکلی دین باندې که هر څومره ځورېږم
حق به وایم همیشه به حق بیان کړم

ای نبي(ص) ستا د حدیثو پیروان یم
ستا حدیثو نیکې لارې ته روان کړم

ما احمد باندې پېرزو کړه چې در درومم
ربه ستا ښکلې کعبې هر وخت ارمان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان

پرې مې ږده خزانه چې سپرلی شمه
ډېر یم سر ګردانه چې سپرلی شمه

غوږ. شه د یار غمه درته څه وایم
لرې شه له مانه چې سپرلی شمه

واورې باران اورې ورتلی نه شمه
مه اوره آسمانه چې سپرلی شمه

تل راسره اوسه تل مې زړه یې ته
مړ یم بې له تانه چې سپرلی شمه

مه ځه رانه چرته که زما ژوند غواړې
واوره احمد جانه چې سپرلی شمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library